

Politiet ikke vil tage sig tilstrækkeligt af de udenlandske Arbejdere. Efter hvad jeg i saa Henseende har kunnet erfare fra de Henvendelser, der ere skete, er det mit Indtryk, at Arbejderne i Virkeligheden ere klare over, at Politiet, Politimestrene staa som Beskyttere for Arbejderne og tage sig af deres Sager, og at Arbejderne med nogenlunde Tryghed kunne henvende sig til Politiet. Men til Politiet maa man som sagt henvende sig uden Hensyn til, om det er Arbejds- og Fabriktilsynet, der fører Tilsyn eller ikke, thi i alt, hvad der vedrører Kontrakten eller i det hele Forholdet mellem Arbejder og Arbejdsgiver, er det Politiet, der skal opretholde den fornødne Orden.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg paa ny takker Udvalgets Flertal for den Tilslutning, det har givet Lovforslaget, og jeg skal tillade mig at anbefale at stemme imod samtlige de Ændringsforslag, der ere stillede af Mindretallet, og at vedtage Forslaget, som det foreligger fra Landstinget, saa der kan være Haab om at faa det gennemført.

Ordføreren (N. Kristjansen): Jeg skal ikke forlænge Debatten meget og udtale, at jeg kan tiltræde alle de Udtalelser, der falddt fra den højtærede Minister. Jeg skal kun lige omtale de Ændringsforslag, der ere stillede af det ærede Mindretal. Det første gaar ud paa, at det skal indføres i Kontrakten, hvem der er Tilsynsmand, og hvor vedkommende bor. Jeg tror ikke, at dette vilde faa stor Betydning, thi Tilsynet kan muligvis bo mange Mil borte fra Arbejdsstedet, og saa er der ikke vundet noget for Arbejderne ved, at de i Kontrakten kunne læse Adresserne, for de ville have Vanskelighed ved at komme derhen. Denne Bestemmelse vilde ogsaa kunne komme til at virke uheldigt, idet der i Lovforslagets § 13 og i Kontrakternes § 17 staaar, at naar der er noget i Vejen mellem Parterne, have Arbejderne at henvende sig til Politimesteren, og naar der nu ogsaa kom til at staa, at de kunne henvende sig til Tilsynet paa Stedet, og dette ikke er Politiet, ville de let kunne komme til at gaa fejl, idet det, de ville henvende sig om, maaske ikke er noget, der ligger under Tilsynet, men er For-

hold, som de skulle henvende sig direkte til Politimesteren om.

Ændringsforslagene Nr. 2 og 3 gaa ud paa, at det paahviler Arbejdsgiveren i fornødent Fald paa egen Bekostning at give Arbejderne sproglig Hjælp. Dette staaar i den gamle Lov. Men hvis denne Bestemmelse skulde udføres, vilde dette volde stort Besvær, og der kunde i alt Fald ikke vedtages nogen Bestemmelse om, at Kontrakten skal udfærdiges i saa kort Tid, som det her foreslaas. Naar de fremmede Arbejdere ere komne herind og ikke kunne noget af Sproget, og Arbejdsgiverne ikke kunne noget af deres Sprog, er det vanskeligt for Arbejdsgiveren at afgøre, om det er Arbejderne muligt at læse den Kontrakt, der forelægges dem. Det er allerede een Vanskelighed. Og da der er saa faa, der kunne Arbejdernes Sprog, bliver den næste Vanskelighed at faa den sproglige Bistand. Nu staaar der imidlertid i § 4, at der skal gives Arbejderne Lejlighed til, enten selv eller ved dertil valgte Tillidsmænd, nøje at gennemgaa Kontrakten, og Arbejdsgiveren skal give sin Underskrift paa, at der er givet Arbejderne Lejlighed hertil. Arbejderne ville saaledes altid selv kunne gennemgaa Kontrakten. Nogle af dem ville vel altid kunne læse, og til dem kan Resten saa henvende sig for at faa Kontrakten gennemlæst. Man kan ikke bibeholde den nævnte Bestemmelse, da den er for vanskelig at opfylde, og det er allerede vanskeligt at konstatere, om vedkommende Arbejdere have kunnet læse Kontrakten eller ikke.

Saa er der Kravet om Eenmandssenge i Ændringsforslaget til § 10. Derom er der fra vor Side sagt, hvad der kan siges, at saa længe man ikke i den Lovgivning, der angaar det danske Tyende, har opfyldt Kravet i den Retning, bør man ikke opstille dette Krav for de fremmede Arbejdere. Man vil nok, at de fremmede Arbejdere skulle have det godt, men det er dog ikke Mening, at de skulle have en særlig privilegeret Stilling her i Landet. Udviklingen gaar nok i den Retning, at Kravet om Eenmandssenge kommer frem, og jeg er ogsaa vis paa, at hvis der af de udenlandske Arbejdere stilles et saadant Krav, vil det blive opfyldt, selv om det ikke staaar udtrykkeligt i Loven. Der